

единъ отъ синоветъ му. Неговата смртъ е била голѣмъ ударъ за Микель-Анжело.

Въпрѣки всичко това, Микель-Анжело е работил непрѣкъснато; той е надглеждалъ работитъ на черквата Св. Петър и въ сѫщото врѣме издигалъ въ Римъ много постройки на богаташитъ и голѣмитъ, макаръ да е биль на осъмдесет и пять години вече!

Изнемощението, обаче, вече настѫпвало. Въ сѫботата, на 12 февруари 1566 год. той е работилъ цѣля денъ; въ понедѣлника, на 14, той легналъ на постеля боленъ, а на слѣдующия петъкъ, слѣдъ малка агония, той издѣхналъ на 89 годишна възрастъ.

Неговата смртъ ебила обща скрѣбъ. Флоренция, Италия, и Европа се съединили за да оплачатъ неговата загуба и да възхвалятъ неговата слава; най-великиятъ художници отъ онова врѣме сѫ пожелали да зематъ участие въ украсяването на черквата, въ която сѫ били поставени останкитъ му.

Извѣнреднитъ почести, които тогава сѫ му били отадени, не сѫ били само за единъ денъ. Три вѣка слѣдъ това отъ цѣла Европа сѫ дошли въ Флоренция (прѣзъ 1875) почитатели на великия художникъ, за да празнуватъ паметта му, и града не е могалъ да ги събере.

На 12 септември сѫщата година неговите почитатели устроили едно шествие, каквото редко нѣкога е виждано. Единъ дѣлъгъ кортежъ е миналъ прѣзъ града, за да отиде на поклонение при скромното жилище на великия художникъ. Работнически дружества, съ своитѣ знамена, учени и художници — всички сѫ отишли до кѫща, а слѣдъ това до паметника, издигнатъ въ честь на Микель-Анжело за да му платятъ своя данъкъ отъ почетъ и признателностъ.

Отъ дѣлгия и тѣй-добре изпълненъ животъ на великия художникъ намъ сѫ ни останали не само велики творения, на които се чудимъ и до днесъ, но останалъ ни е сѫщо и единъ велиъкъ примѣръ отъ единъ животъ, прѣкаранъ цѣль въ трудъ, въ посвѣщение на изкуството. Микель-Анжело не е биль само талантливъ поетъ, искусенъ архитектъ, гениаленъ живописецъ, несравняемъ скулпторъ; той е биль въ пълния смисълъ на думата и добре человѣкъ.

НАШИТЪ КАРТИНИ.

Картини въ текста.

Утрена закуска. Картина отъ Адолфъ Бугеро. Авторътъ на тая картина е единъ отъ извѣстнитѣ художници на новата французска школа. Сюжетитѣ на картинитѣ му сѫ земени главно изъ класическата митология, и изъ живота на дѣцата. Въ послѣднитѣ авторътъ майсторски прѣдава красотата на дѣтската чиста душа. Малкото момиченце, което ни е изобразено, въ скромна обстановка, когато си закусва сутринъ, ни поразива съ своята прѣлестъ, изразена въ дѣлбокитѣ му и голѣми черни очи и въ хубавитѣ форми на цѣлото му тѣло при непринудената поза, която е зело.

Картини извѣнь текста.

№ 7. Топълъ день. Авторътъ на картината, която даваме, е съврѣменъ нѣмски художникъ, извѣстенъ съ своитѣ картини изъ живота на дѣцата. Сцената, която той ни изображава, е общепозната и на дѣца и на юноши. Кога настанатъ голѣмитѣ лѣтни горѣщи, всѣки осъща нужда да се разхлади въ морето или рѣката, а дѣцата и юношите, бидейки по-свободни прѣзъ това врѣме на школска ваканция, по-голѣмата част отъ врѣмето си прѣкарватъ покрай рѣката и въ рѣката, ту въ ловене на риба, ту въ кѫпане съ часове. Главниятъ моментъ въ картината е прѣдаденъ извѣнредно сполучливо:

Едно отъ момиченцата е уловило вече подъ камънитѣ рибка, но тя може да му се изпълзне, та е потрѣбно голѣмо внимание и усилие. Асистентитѣ, около него, кое съ радостъ, кое съ спокойствие, наблюдаватъ и очакватъ резултата на усилията... Позитѣ на фигури въ картината, безпрѣдѣлната ширина на морето, лѣтната марана, обстановката и пр. — всичко въ картината е прѣдадено майсторски и може да ни даде напълно илюзията на „топълъ денъ“, макаръ сега, когато я гледаме, сиѣгъ да покрива полето и студъ да събира хората изъ топлитѣ хижи.

№ 8. Доволна! Картина отъ И. Шмитцбергеръ. „Кума лиса“ е дала обиленъ материалъ на писатели, поети и художници съ своитѣ подвизи и „достоинства“. Нито за едно животно не е исхабено толкова мастило, колкото за хитрата и лукава лисица; а въ приказкитѣ на всичките народи тя заема първо място.

Тука художникътъ ни прѣставя единъ моментъ изъ живота на тая лукава и лакома гадъ, която е плашило на мирнитѣ и глупави домашни птици, отглеждани отъ нехайни и непридвидими ступани. „Кума лиса“ се е нагостила както трѣбва съ вкусното месце на нещастната кокошка, отъ която само перущина е останало, а сега си почива самодоволно. Въ лицето ѝ се чете доволство отъ извѣршеното, а по- внимателниятъ наблюдателъ, може би, ще види въ нейнитѣ лукаво-засмѣни очи нѣкаква нова замисълъ.

III прил. Сладка Почивка. Цв. Карт. отъ М. Щокъ, берлински художникъ. Кому не е позната тая сцена изъ живота на котетата? Навѣнь сиѣгъ, студъ, фуртуна, а въ стаята — топличко. Малкитѣ котета сѫ играли до насита, а сега, слѣдъ умората, сѫ се сгушили едно до друго, като сѫщи братчета, да си поеточинатъ въ сладъкъ сънъ. Коткитѣ и кучетата, особено малкитѣ, сѫ любимци на дѣцата, и картината, която даваме, увѣрени сме, ще се хареса на нашите малки абонати и тѣ ще украсятъ своитѣ стаи съ нея.

До нашиятѣ абонати и настоящатели.

1. Условната премия „рисувателно блокче“ нѣма да се изплати на абонатите ученици по слѣдната причина:

Макаръ „Картина Галерия“ и да придоби широко разпространение въ едно много кратко врѣме, материјално редакцията е пакъ затруднена, защото голѣмата част отъ настоящите не е внесоха цѣлата стойност на абониранитѣ прѣзъ тѣхъ абонаменти, а я винатъ на части, съ което искатъ да улеснятъ самите абонати. Има настоящатели на които е изплатено по 70—80 тѣла, а сѫ платили само за десетъ.

2. Поржките се изпълватъ веднага и ако нѣдѣлъ се слушатъ закъснѣния, това се дължи на обстоятелства независещи отъ редакцията на списанието.

3. Ако нѣкому отъ настоящателите не е изплатена нѣкоя премия, нека напомни на редакцията.

4. Редакцията благодари сърдечно на всички учители, които съ своето усърдие по разпространението на списанието усигуряватъ неговото подобрене и неговия по-дѣлъкъ животъ.

5. Рефератътъ върху „дѣлътъ“, който се пада на естетическата култура въ общото възпитание на дѣтето“ ще се разплати на всички учители — абонати и настоящатели, но малко по-късно, тѣй като прочитането му прѣдъ соф. учители биде отложено за прѣзъ коледната ваканция по независящи отъ насъ причини, когато ще се състон и изложбата, по случай на която е пригответъ.